

مدیریت فناوری

و قچاق کالا و ارز

واحد کارشناسی معاونت پژوهش و آمار و اطلاعات

انسان‌ها برای آن که بتوانند با مشکلات خود روبه‌رو شوند و آن‌ها را حل کنند، از وسائل و ابزارهای گوناگونی استفاده می‌کردند. با تکامل انسان و اجتماعی شدن آن و با توجه به پیشرفت هایی که در زمینه‌های مختلف در محیط صورت گرفت، بشر با دو رویکرد فناورانه و رویکرد رفتاری مواجه گردید. در رویکرد رفتاری بشر به دنبال بالا بردن قدرت سازگاری خویش با محیط است، اما در فلسفه‌ی رویکرد فناورانه، ایجاد تغییر و تحول در طبیعت از طریق ساخت و ایجاد مصنوعات گوناگون مورد توجه است. در کشورهای غربی، تمرکز بر روی رویکرد فناورانه، پیشرفتهایی را برای بشر به ارمغان آورده است. یکی از پیشرفت‌های فناوری، هانس یوناس، درباره علت این پیشرفت‌ها چنین می‌گوید: «دلیل پیشرفت، ماهیت تحلیلی روش علمی است که می‌تواند پیچیدگی‌های طبیعت را با چند اصل اساسی و بنیادین مانند قوانین نیوتون و یا ترمودینامیک تحلیل کند».

چنان‌چه بخواهیم این فناوری را به صورت مناسب هدایت کنیم، باید نخست از مفهوم فناوری و معنای آن اطلاع داشته باشیم. در نوشته‌های مربوط به فناوری (تکنولوژی) عموماً به ریشه لغوی آن اشاره می‌شود که از تکنون (ریشه‌ی گروهی از لغات که درباره استفاده علوم در صنایع کاربردی تمرکز دارد) و لوزی (موضوع موردنی مطالعه سیستماتیک) تشکیل شده است. طبق تعریف یکی از صاحب‌نظران به نام یرفید در مورد فناوری: «منتظر از فناوری کاربرد علوم در صنایع با استفاده از رویدها و مطالعات منظم و جهت دار است».

در سال ۱۹۷۴ یکی از تعاریف پیچیده توسط کالبرایت این چنین ارائه شد: «فناوری به معنی کاربرد سیستماتیک علم یا سایر دانش‌های سازمان‌دهی شده برای وظایف عملی است». در سال ۱۹۷۷ یکی از دانشمندان، به نام جندرون تعریف زیر را برای فناوری به کار برد: «فناوری هر گونه دانش کاربردی سیستماتیک مبتنی بر تجربه و یا تئوری‌های علمی است که در روش‌ها و مهارت‌های تولید، سازمان‌ها و یا ماشین‌آلات به کار رفته است».

و تجزیه و ارزیابی ریسک فناورانه؛ تجزیه و تحلیل اقتصادی و تکنولوژیک؛ مدیریت تکنولوژیک در صنایع تولیدی و خدماتی؛ مدیریت پژوهش‌های فنی؛ مسائل کیفی و بهره‌وری؛ پایداری زیست محیطی و کارایی؛ مسائل انسانی، اجتماعی و فرهنگی و فناوری سرو کار داریم.

در بخش «سوم»، با دانش‌های حسابداری، مالی، مدیریت، بازاریابی، اقتصاد، و حقوق تجاری و بازرگانی رویارو هستیم.

اما در ارتباط با موضوع مورد نظر ما
قاجاق کالا- به خوبی دیده می شود که
در هر سه حلقة، امکان ظهور و بروز آن
و یا کاهش شدت آن با هدایت و مدیریت
صحیح وجود دارد؛ با این حال قبل از
آن که بخواهیم به این مسئله بپردازیم،
لازم است تعریفی از قاجاق کالا ارائه
کنیم که با این مفهوم سازی ارتباط
بیش تری داشته باشد: «قاجاق بخشی از
اقتصاد غیر رسمی است که در آمارهای
رسمی ثبت نمی شود. قاجاق یک فعالیت
اقتصادی غیر قانونی است که در آن
عوامل تجاری قانون گریز از فرستادهای
سوداًور بخش تجارت خارجی استفاده
نموده و به قاجاق می پردازند. قاجاق را
در حالت کلی، به صورت هرگونه فرار
از نظارت گمرک یا انجام فعالیت ناقص
قانون خاص محدود کننده، می توان
تعیین کرد».

با توجه به این تعریف و سه حلقه‌ی
مهندسی، فناوری و مدیریت، می‌توان
قاجاق کالا را بررسی کرد. در این بررسی
به برخی از زیر سیستم‌های مرتبط
و ارتباط آن با قاجاق کالا خواهیم
پرداخت.

فناوری محصول و فاچاق کالا

فناوری محصول، عمدتاً با تحولات و تغییر در تولیدات، محصولات، خدمات، بازاریابی سر و کار دارد؛ نوآوری‌های محصولات تاثیر عمیقی بر سبک زندگی و کار مردم می‌گذارد. به عبارت دیگر محصولات و نوآوری‌ها، هم‌زمان فرهنگ ارسال کنندگان و تولید کنندگان را به جوامع انتقال می‌دهد. اغلب محصولاتی که به عنوان قاچاق مصرف می‌شوند، کالاهای مصرفی دنیای غرب است که با خود همواره فرهنگ، سبک زندگی و نوعی، دغدغه ذهنی، متعلق به دنیای

بنابر ویژگی آخر یعنی مدیریت در فناوری، نخست شناخت اهداف فناوری و سپس شناخت محیط و منابع موجود فناوری را در بر می‌گیرد که معمولاً شامل دست‌ساخته‌های بشر (ساخت‌افزارها و بیزار) و نرم‌افزارها (دانش، روش‌ها) است مدنظر قرار گیرد. اکنون زمان آن رسیده که مدیریت فناوری تعریف شود:

«مدیریت فناوری حوزه ای از دانش» است که به تعیین و اجرای سیاست ها برای پرداختن به مسائل زیر اقدام می کند:
طراحی و توسعه فناوری و کاربرد آن؛ اثر فناوری بر جامعه، سازمان ها، فراد و طبیعت؛ خلق فناوری و تبدیل آن به ثروت.

هدف از مدیریت فناوری، همانا
یجاد انگیزه، ایجاد رشد اقتصادی و
نقویت بهره‌گیری مسئولان از فناوری
به سود بشریت است. از این تعریف
می‌باشد به مفهوم سازی دست یافت.
مدیریت فناوری آن دسته از رشته‌هایی
را که بر خلق فناوری تمرکز و تاکید
می‌کنند، به آن دسته از رشته‌هایی
مرتبط می‌سازد که تبدیل آن را به ثروت
میسر می‌سازند. این حوزه‌ی تخصصی
چگونگی خلق فناوری را بررسی می‌کند،
چگونگی بهره‌برداری از آن به طوری که
فرصت جدیدی خلق نماید می‌پردازد؛
چگونگی یکپارچه کردن راهبرد فناوری

با راهبرد تجاری را بررسی می کند؛
چگونگی استفاده از فناوری برای کسب
مزیت رقابتی را بررسی می کند چگونگی
افزایش انعطاف پذیری سیستم های
تولیدی و خدماتی به وسیله ای فناوری
را بررسی می کند؛ و چگونگی تعامل
ساختارهای سازمانی با تغییر فناوری و
زمان استفاده و عدم استفاده از فناوری را
بررسی می کند. می توان گفت: مدیریت
فناوری حلقه ای میانی پیوند رشته های
مهندسی با رشته های مدیریت است
این مفهوم در یک نمودار به خوبی
نمایان می شود.

در بخش «یک» ما با عواملی همچون فناوری‌های مواد، محصول، فرایند / تولید، اطلاعات و زیست محیطی روبه رو هستیم.

در بخش «دوم» با مجموعه‌ای از عوامل با مسائل راهبردی و سیاست‌های علمی و فناورانه، فرایندهای تحقیق و توسعه‌ی (R&D) انتقال فناوری، تجزیه

همان طور که از تعاریف پیداست، فناوری یک علم سیستماتیک است؛ یعنی این علم مبتنی بر یک نظام یک سیستم است. این سیستم می‌باید تعریف شود. بنابر تعاریفی که از سیستم می‌شود می‌توان تعریف هال و فاگن را که به نظر تعریفی جامع است، مورد توجه قرار داد:

«سیستم مجموعه‌ای از عوامل با روابطی میان آن‌ها و بین خصوصیات آن‌هاست که به هم مرتبط‌اند و با محیط حاویش نیز ارتباط دارند و یک کل را تشکیل می‌دهند.»

با توجهه به این تعریف می‌توان دریافت که سیستم از مجموعه‌ای از عوامل و عناصر تشکیل شده است که این عوامل با استفاده از داده‌ها و یا ورودی‌هایی که به سیستم منتقل می‌شوند و با پردازش و ایجاد یک فرایند مناسب باقیستی به بهترین ستاده‌ها و یا خروجی‌ها تبدیل شود و با بازخوردی مناسب بتوان این روند را هدایت نمود. بنابراین نظریه پردازان سیستم به نام چرچمن، ابتدا ویژگی‌های سیستم را باید دانست تا سپس با استفاده از این ویژگی‌ها، سیستم مناسب را ایجاد ننمود؛

- اولین ویژگی، تعیین اهداف است که می‌بایستی مقاصد و نقاط پایانی را که سیستم به آن تمایل دارد، مشخص کردد.

- ویژگی دوم، محیط است که باید از دو جنبه، مورد بحث قرار گیرد. نخست آن که محیط شامل همه آن چیزهایی است که خارج از کنترل سیستم می باشد و دیگری محیط، حداقل تا حدودی که مشخصه هایی را که سیستم بر اساس آنها عمل می نماید، شامل گردند.

- ویژگی بعدی تعیین منابعی است که در سیستم قابل استفاده باشد و در جهت تحقق هدفهای ضروری قرار گیرد.

- ویزگی دیگر اجزای سیستم است،
که باید اهداف خویش را به وسیله رسالت
یا مشاغل و یا فعالیت‌ها به عملیات تبدیل
کند و تحقق بخشد.

- ویژگی آخر از نظر چرچمن مدیریت است که دو مفهوم کلی برنامه ریزی سیستم و کنترل سیستم را بیش تر مورد تأکید قرار داده است.

میادلات نقدی در بانک‌ها و مؤسسات مالی معتبر و قانونی را می‌گیرد. این حاست که محصول یک شرکت، امری راهبردی خواهد شد. گزینش، طراحی، قابلیت‌های تکنیکی شکل و ترکیب و محصول، کیفیت و قیمت محصول برای جایگاه رقابتی شرکت، مهم و راهبردی خواهد بود. در نتیجه اگر این فاکتورها به لحاظ مديريت محصول، اتفاقاً بیفتند، مزیت رقابتی شرکت افزایش یافته و در نهایت خلق ثروت به وجود می‌آید. در غیر این صورت انتخاب نادرست؛ طراحی‌های نامتناسب با نیازها

و فرهنگ جامعه؛ ضعیف بودن قابلیت‌های فناورانه؛ نداشتن شکل متناسب و عدم پاسخ به حس زیبایی‌شناسی مشتریان؛ پایین بودن کیفیت محصول و غیر رقابتی شدن آن‌ها؛ و گرانی محصول و کاهش قدرت خرید مشتری و مردم، منجر به آن خواهد شد که معاملات غیر رسمی بیشتر رایج شود و در نتیجه کالاها با قیمت افزون تر و به صورت کاملاً غیر رسمی و از کانال‌های غیر مجاز در بازار دیده شود. به هر حال می‌بینیم که اقتصاد و فناوری تا چه اندازه در کاهش و یا افزایش قاچاق کالا می‌تواند

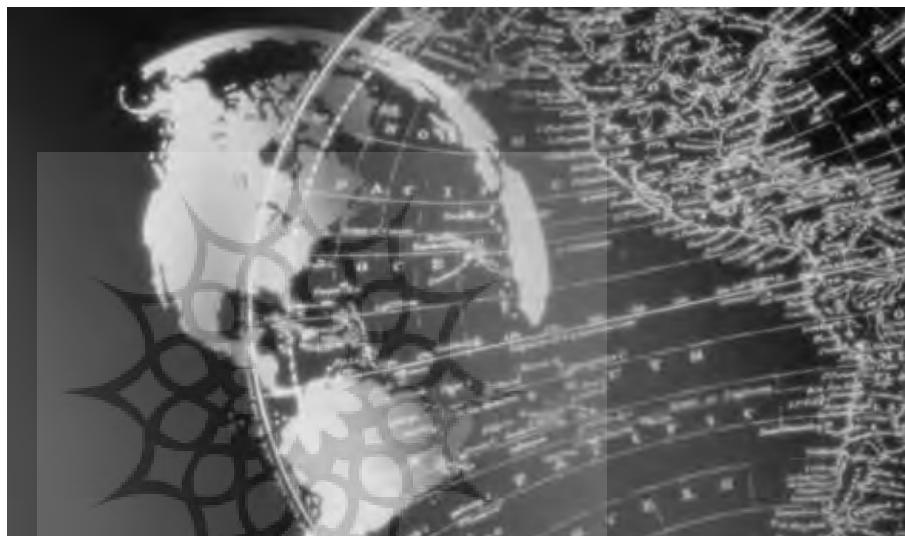
موثر واقع شود.

باید دانست که استفاده‌کنندگان از فناوری خنثی نبوده و فرهنگ استفاده از آن را به همراه خواهند آورد؛ با این حال می‌توان این فرهنگ را پیراسته کرد و به نفع پژوهی متکی به خداوند، از آن بهره برد.

گام دیگر در بیان مدیریت فناوری آن است که می‌بایستی به توسعه و ارزیابی فناوری توجه داشت؛ زیرا با توجه به توسعه و مفهوم آن، می‌توان برنامه‌ریزی مناسب را برای ارزیابی کنترل فناوری انجام داد. ما ارزیابی فناوری را به عنوان تلاشی سیستماتیک برای پیش‌بینی کلیه‌ی نتایج حاصل از به کار گیری یک فناوری خاص در تمامی مواردی که با آن‌ها سروکار داریم تعریف می‌کنیم. یعنی تمام نتایج حاصل از انتخاب، می‌باید برسی و مطالعه شود. تعریف جدید ارزیابی فناوری (TA) نیز عبارت

مدیریت فناوری حوزه‌ای از دانش است که به تعیین و اجرای سیاست‌ها برای پرداختن به مسائل زیر اقدام می‌کند: طراحی و توسعه فناوری و کاربرد آن؛ اثر فناوری بر جامعه، سازمان‌ها، افراد و طیعت؛ خلق فناوری و تبدیل آن به ثروت

غیرخودی غرب را به ارمغان می‌آورد. فناوری‌های تبدیل شده به محصول موجب رشد اقتصادی و کامیابی مردم و ارتقای سطح کیفیت زندگی مردم می‌شود. بنابراین مقصود ما بی بهرجی از دستاوردهای تکنولوژیک غرب نیست. اتفاقاً باید از این نوع فناوری‌ها بهره برد؛ اما باید دانست این گوهر در داخل لجنزاری چون غرب افتاده است که برای بهره گیری و رشد اقتصادی، باید به خوبی آن را با فرهنگ غنی اسلامی و بانیات الهی شست و شو داد تا بتوان بهره لازم را از آن به دست آورد. اگر فناوری

ثروت - به همان معنایی که بدان اشاره کردیم - منتهی می‌شود؛ بلکه شیوه‌ی موثر و مناسب، بهره گیری از فناوری است که می‌تواند ثروتزا باشد. وقتی که از فناوری برای ارزش افزایی منابع استفاده می‌شود و همچنین از آن برای تهیه‌ی کالاها و خدمات رقابتی بهره گرفته می‌شود، ثروت خلق می‌شود. یعنی این، مدیریت فناوری است که ثروت و خوشبختی را خلق می‌کند نه خود فناوری. وقتی فناوری از تولید موثر و بازاریابی جهانی به منظور خلق ثروت منحرف می‌شود اینبوهی از معاملات غیر قانونی همچون قاچاق کالا و ارز ظهور و بروز می‌یابد و عقلانیت فناورانه به دست فراموشی سپرده می‌شود. در نتیجه کیفیت محصولات و بهره‌وری با کاهش نسبی رو به رو می‌شود. از همین رو معاملات غیر رسمی و اقتصاد پنهان قوام می‌یابد و معاملات صوری و کاغذی جای

محصول بدون نوآوری‌های بومی و ملی مورد استفاده قرار گیرد، نتیجه‌ی محتم آن، گرفتاری در فرهنگ ضد الهی غرب است. یکی از این نتایج، استفاده از قاچاق کالا است که سودجویان و سرمایه‌سالاران یقیناً بدان دامن می‌زنند. اما در عین حال اگر فناوری محصول به درستی به کار گرفته شود، نتیجه‌ی معکوسی به دست خواهد آمد که آن همانا سالم سازی اقتصاد و فرهنگ است.

اقتصاد ملی، فناوری و قاچاق کالا
بهره گیری از فناوری در همه‌ی اقتصادهای دنیا برای خلق ثروت است؛ ثروتی که هم در حوزه‌ی اجتماع و فرهنگ، هم در حوزه‌ی اقتصادی و سیاسی، و هم در حوزه‌ی صنعت و فناوری است. اما چه زمانی فناوری به خلق ثروت منتهی می‌شود؟ باید تصریح کرد که این فناوری نیست که به خلق

قرارداد؛ منتهی با سناریوهایی که مبتنی بر ارزش‌ها و انگیزه‌های بومی و ملی ما بوده و در نهایت ارزیابی درستی از فرایند فناورانه داشته باشیم تا بتوان اقتصادی سالم و پویا را پی‌جویی کرد. متأسفانه هر جا که این فرایند به درستی عمل نکند، ما دچار این معضل خواهیم شد؛ پس لازم است دستگاهها و سیستم‌های دولتی و خصوصی به فناوری اهمیت ویژه داده و در گرینش و تولید فناوری‌های موثر از تکنیک‌های مدیریت فناوری که در عین حال بومی‌سازی شده باشند، با دقت و سرعت استفاده کرد. در غیر این صورت بیماری و مشکل رو به فروزنی خواهد گذاشت، و ما با جامعه‌ای ناسالم و بیمار رویه‌رو خواهیم بود. در مقابل می‌توان چنین پنداشت که تاکید بر فناوری و مدیریت صحیح بر آن، باز قاچاق کالا را یقیناً کاهش می‌دهد و مجموعه‌ی سیستم به سمت بهره‌وری بیشتر حرکت خواهد کرد. از این رو ستاد باید ضمن درک این مسئله در این راه پیش‌گام باشد و با روش‌نگری دستگاه‌های مختلف نگرش مثبت و سازنده‌ای را، در انتخاب فناوری‌های کنترل و ارزیابی، در دستگاه‌های تصمیم‌ساز و تصمیم‌گیر ایجاد کند تا آن‌ها با اعمال مدیریت فناوری بومی به سمت جامعه‌ی سالم، بیش از گذشته و با سرعت و دقت بیشتر حرکت کنند. از این مشکلات توسعه و افزایش میزان قاچاق کالاهای و یا تکنولوژی‌های مربوط به ساخت و تولید کالا و یا خدمات می‌شود.

منابع و مأخذ

۱. ارنست براون؛ زمینه‌ی تکنولوژی؛ ترجمه‌ی زنجانی، محمد؛ انتشارات سازمان مدیریت صنعتی؛ تهران؛ ۱۳۷۹.
۲. حاج فتحعلی‌ها، عباس؛ توسعه‌ی تکنولوژی؛ دانشگاه علامه طباطبایی(ره)؛ تهران؛ ۱۳۷۲.
۳. خلیل طارق؛ مدیریت تکنولوژی؛ ترجمه‌ی دکتر اعرابی، سید محمد و ابردی، داده؛ دفتر پژوهش‌های فرهنگی؛ تهران؛ ۱۳۸۴.
۴. رنگزیر، حسن؛ تجزیه و تحلیل و طراحی سیستم اطلاعات مدیریت؛ موسسه‌ی مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی؛ تهران؛ ۱۳۸۷.
۵. قاضی نوری، سید سروش؛ ارزیابی تکنولوژی؛ وزارت صنایع و معادن - مرکز صنایع نوین؛ تهران؛ ۱۳۸۴.
۶. نصیرزاده، غلامرضا و قاسم‌زاده حسن؛ انتشارات سازمان مدیریت صنعتی، تهران؛ ۱۳۷۴.

زبان کمی اداشده و سپس به توصیف کیفی پرداخته شود.
 ۵. آخرین گام، در این مرحله، تجزیه و تحلیل سیاست‌های ممکن است. تجزیه و تحلیل سیاست‌ها باید نشان دهد که چرا این گونه است؛ و چه حمایت‌هایی قابل دسترسی است؛ مثلاً حمایت‌هایی همانند بخشودگی مالیاتی؛ برنامه‌های آموزشی و اطلاعاتی؛ تعديلات قانونی؛ و یا ترتیبات اداری.
 چنانچه این مدیریت، ضعیف و یا ناکارآمد باشد، باعث به وجود آمدن پارهای از مشکلات برای سازمان‌ها و یا دولتها می‌شود. عمولاً در فرایند ارزیابی نیز اشتباهاتی رخ می‌دهد که موجب شکل‌گیری و یا افزایش قاچاق کالا می‌شود. برای نمونه فناوری‌هایی که وارد می‌شود، بدون بررسی آثار و نتایج اجتماعی آن‌ها و محدوده و دامنه‌ی فناورانه، قطعاً مسائلی به وجود می‌آورد که به لحاظ اقتصادی و یا فرهنگی آسیب وارد می‌آورند. به عبارت دیگر وقتی مدیریت فناوری به درستی اعمال نشود؛ نتیجه‌ی محظوظ آن ایجاد آسیب‌های سیستمی خواهد بود که ما را قادر به پیش‌بینی صحیح نخواهد کرد. یعنی قاچاق کالا و اصولاً اقتصاد پنهان، معلوم است که به دلیل ناکارآمدی علت‌ها شکل می‌گیرد؛ از این روز زیر ساخت‌های اقتصادی فرهنگی اگر به درستی برنامه‌ریزی و هدایت و مدیریت شوند، اقتصاد پنهان کمتر آسیب وارد می‌کند. نتیجه‌ی آن که باید فناوری را در حد عالی آن مورد استفاده پیچیده و در عین حال مرتبط؟
 ۱. گام نخست، موضوع ارزیابی است که یا خود فناوری، و یا مسئله‌ای اجتماعی است. در این حیطه، باید دامنه‌ی ارزیابی را مد نظر قرار داد؛ مثلاً آیا تنها یک فناوری، مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و یا زنجیره‌ای از فناوری‌های پیچیده و در عین حال مرتبط؟
 ۲. گام دوم، توصیف فناوری تحت ارزیابی است که در آن علاوه بر تعریف فناوری اصلی، باید به توصیف آلتراتیوها، فناوری‌های مکمل و فناوری‌های رقیب نیز پرداخت.
 ۳. گام سوم، در مورد مطلوبیت سرشار از بار ارزشی است با فرض این که در جوامع مختلف به ویژه جوامع سرمایه‌داری علاقه به خرید استاندارد برای مطلوبیت بیشتر است و فرض بر آن است که فناوری‌های موفق سودمند هستند؛ مگر آن که خلاف آن، یعنی زیانباری اش اثبات شود.
 ۴. گام چهارم، در پاسخ به این سؤال مطرح می‌شود که چه تأثیرات ناخواسته‌ای ممکن است به وجود باید و چه کس یا کسانی تحت تأثیر این اثرات بد قرار می‌گیرند؟ یعنی باید آثار احتمالی آن بر روی انسان و محیط ارزیابی شود و تا حد ممکن رسک و تأثیرات آن به

است از منبعی اطلاعاتی که داده‌ها و اطلاعات را به فرایند سیاست‌گذاری تزریق می‌کند و سیاست‌های عمومی را در مورد فناوری چه برای حمایت و چه به منظور کنترل آن، با نگاهی ادارکی و آینده‌نگر تعیین می‌کند. هر چه علوم پیشرفت می‌کنند، فناوری‌های وابسته به آن نیز پیشرفت می‌کنند. یکی از علوم تأثیرگذار در فناوری، اقتصاد و توسعه‌ی اقتصادی فناورانه است. منظور از توسعه‌ی اقتصادی، فرایندی است که طی آن، درآمد سرانه افزایش یافته و به طور مناسب توزیع فناورانه شود.

ارزیابی فناورانه

اگر مدیریت صحیحی اعمال شود، یعنی برنامه‌ریزی و کنترل مدیریت در توسعه‌ی فناوری مناسب باشد، کشورها از همه لحاظ پیشرفت می‌کنند؛ اما این پیشرفت منوط به ارزیابی درست بر اساس تعریفی است که ارائه شد. در این ارزیابی به طور کلی پنج گام بلند برداشته می‌شود:

۱. گام نخست، موضوع ارزیابی است که یا خود فناوری، و یا مسئله‌ای اجتماعی است. در این حیطه، باید دامنه‌ی ارزیابی را مد نظر قرار داد؛ مثلاً آیا تنها یک فناوری، مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و یا زنجیره‌ای از فناوری‌های پیچیده و در عین حال مرتبط؟
۲. گام دوم، توصیف فناوری تحت ارزیابی است که در آن علاوه بر تعریف فناوری اصلی، باید به توصیف آلتراتیوها، فناوری‌های مکمل و فناوری‌های رقیب نیز پرداخت.
۳. گام سوم، در مورد مطلوبیت سرشار از بار ارزشی است با فرض این که در جوامع مختلف به ویژه جوامع سرمایه‌داری علاقه به خرید استاندارد برای مطلوبیت بیشتر است و فرض بر آن است که فناوری‌های موفق سودمند هستند؛ مگر آن که خلاف آن، یعنی زیانباری اش اثبات شود.
۴. گام چهارم، در پاسخ به این سؤال مطرح می‌شود که چه تأثیرات ناخواسته‌ای ممکن است به وجود باید و چه کس یا کسانی تحت تأثیر این اثرات بد قرار می‌گیرند؟ یعنی باید آثار احتمالی آن بر روی انسان و محیط ارزیابی شود و تا حد ممکن رسک و تأثیرات آن به

وقتی فناوری از تولید موثر و بازاریابی جهانی به منظور خلق ثروت منحرف می‌شود انبوهی از معاملات غیر قانونی همچون قاچاق کالا و ارز ظهور و بروز می‌یابد و عقلانیت فناورانه به دست فراموشی سپرده می‌شود